

Informacje o Grupie G-6

Green Effort Group (Grupa G-6) składa się z czterech największych polskich koncernów energetycznych: PGE, Tauron, Enea oraz Energa, jak również dwóch struktur założonych przez organizacje przemysłowe: Forum CO₂ oraz Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu.

Celem Grupy G-6 jest promowanie zasad solidarności ekologicznej, która oparta jest na połączeniu zasady zrównoważonego rozwoju z europejską koncepcją solidarności, polegającej na właściwym rozłożeniu obciążeń związanych z funkcjonowaniem w UE, w sposób proporcjonalny do potencjału ekonomicznego państw członkowskich.

Grupa G-6 odpowiada za produkcję 90% energii elektrycznej, 80% dystrybucji energii, 55% emisji CO₂ (100% w ramach systemu handlu emisjami UE: EU-ETS), jak również za 30% zużycia energii w Polsce.

W imieniu polskiego sektora przemysłowego oraz energetycznego pragniemy zadeklarować nasze wsparcie dla celów Europejskiego Pakietu Energetyczno-Klimatycznego oraz programu 3 x 20 do roku 2020. W pełni popieramy stanowisko polskiego Rządu w tej kwestii.

W szczególności przyjmujemy proponowane rozwiązania mające na celu racjonalizację i optymalizację kosztów ograniczenia efektu cieplarnianego poprzez zmniejszenie emisji CO₂ i pozostałych gazów cieplarnianych. Jednym z rozwiązań jest europejski system handlu emisjami – EU-ETS. Chcielibyśmy, aby w najbliższym możliwym czasie stał się on systemem powszechnie obowiązującym.

Zgadzamy się ze stanowiskiem Komisji Europejskiej, iż obecne rozwiązanie funkcjonujące w ramach ETS, oparte o bezpłatny przydział uprawnień do emisji (w przeszłości znany pod nazwą *grandfathering*) nie spełniło swojej roli w oczekiwanym stopniu.

Wierzymy, iż nowe rozwiązanie wprowadzone w wyniku nowelizacji dyrektywy w sprawie ETS spełniać będzie cztery podstawowe warunki:

- **Skuteczności** – system powinien przynieść znaczne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych nie tylko w Europie, ale również w skali świata;
- **Efektywności** – nowe rozwiązanie powinno przynieść pożądany efekt po najniższych możliwych kosztach, szczególnie w odniesieniu do kosztów energii, tak aby nie narazić na niebezpieczeństwo przewagi konkurencyjnej europejskiej gospodarki;
- **Sprawiedliwości** – konieczność poszanowania podstawowej zasady Unii Europejskiej, czyli koncepcji udziału w kosztach wspólnie przyjętych rozwiązań proporcjonalnie do siły i potencjału poszczególnych państw członkowskich;
- **Elastyczności** – zmniejszenie emisji powinno następować tam, gdzie jest to najbardziej efektywne ekonomicznie, tak więc powinna istnieć możliwość offsetu praw do emisji w ramach ETS na „przydziały” spoza ETS (kredyty podobne do tych na jednostki redukcji

emisji (ERU) - mechanizm podobny do Mechanizmu Wspólnych Działań (JI) – offset krajowy).

Oczekujemy modyfikacji systemu aukcyjnego o propozycje Green Effort Group dotyczące zasad systemu aukcji:

1. uzupełnienie systemu aukcyjnego benchmarkiem produktowym paliwowo-zależnym, opartym na rzeczywistej produkcji, w celu likwidacji nadspodziewanych zysków (*windfall profit*);
2. wprowadzenie regulacji cen uprawnień do emisji CO₂ – mechanizmu korytarza (pułap i podłoga), ograniczającego większe fluktuacje cen uprawnień do emisji CO₂, będącego swoistym zaworem bezpieczeństwa;
3. wprowadzenie mechanizmu elastyczności umożliwiającego przenoszenie uprawnień z sektora non-ETS do ETS (*domestic offset*), co pozwoli na minimalizację kosztów CO₂ i poprawę efektywności energetycznej Unii Europejskiej;
4. przesunięcie roku bazowego z roku 2005 na rok 1990;
5. ograniczenie otwartości licytacji w taki sposób, aby dostęp do aukcji mogli mieć tylko producenci – beneficjenci benchmarku;
6. wprowadzenie proporcjonalnego przydziału uprawnień (*pro rata*) – proporcjonalna redukcja ofert, podobnie jak w systemie pierwotnych ofert publicznych - IPO (zamiast przydziału *pro pecunia* najbogatszym oferentom);
7. wprowadzenie syndykatów aukcyjnych (*auction rings*) dla grup krajów o podobnych poziomach wykorzystania węgla, oraz ich stopniowe łączenie w europejski system otwartych aukcji;
8. przydział uprawnień na aukcje 70% proporcjonalnie do emisji i 30% odwrotnie proporcjonalnie do PKB per capita;
9. stopniowe wprowadzenie europejskiego systemu otwartych aukcji w EU ETS dla sektora energetycznego (w sposób podobny jak w przemyśle).

Powyższe rozwiązania nie ograniczają poziomu redukcji emisji – ten poziom określa Dyrektywa – tylko znacznie zmniejszają koszt tej redukcji. Jest to ważne dla biedniejszych członków Unii Europejskiej i dla światowego sukcesu tego systemu w Brazylii, Chinach, Meksyku, Rosji, RPA itp.